

13.

Křest mladých katechumenů a jejich členství v církvi

Doporučení Studijního odboru Rady Církve bratrské, prosinec 2004

1. Teologický smysl a význam křtu

Křest je svátostí spojující věřící s Kristem a pečující smrt starého hříšného člověka se Spasitelem na kříži. Je to i svátost povstání k novému životu a spojení s rodinou pokřtěných Božích dětí. Člověk, který uvěří, je přiveden prostředky Boží milosti, pokáním a vírou k jednotě s Kristem. Křest potvrzuje ospravedlnění a začlenění do Kristova těla. Jednota s Kristem si žádá i zapojení do těla - církve. Z hlediska Nového zákona je nemožné, být v Kristu a nebyť součástí jeho těla (J 10,14-16; 15,1-8; 1K 12,27; Ef 2,19-22).

Člověk se stává křesťanem těmito skutečnostmi:

- ❖ Z lidské strany to je pokání a víra.
- ❖ Z Boží strany jednota s Kristem, členství v Kristově těle, odpuštění hříchů a dar Ducha svatého.
- ❖ Ze strany církve to je křest, jako potvrzení slibu Boží milosti.

2. Pohled do praxe našich otců

Alois Adlof, první kazatel prvního pražského sboru, byl misionářem s vroucí láskou k duchovně se probouzejícím lidem. V době jeho vedení sboru (1886 - 1919), poměrně rychle byli někteří lidé přijímáni do církve, ale na druhé straně také byli rychle vylučováni ti, u kterých se ukázalo, že ke znovuzrození nedošlo, nebo bylo třeba z nějakého důvodu uplatnit církevní kázeň. **Nebylo také výjimkou přijmout do sboru obrácené děti v 8 - 9 letech.** Také dnes jsou případy, kdy některé děti prožijí tak hluboké setkání s Kristem, že by nebylo správné jim odpírat křest a samozřejmě následně i sv. Večeři Páně. To už je ale zodpovědným úkolem každého staršovstva, aby v takové situaci pastýřsky rozhodlo.

3. „Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen“ (Mk 16,16a)

Pokud mladý člověk vyznává jasně a zřetelně svou víru, potvrzuje ji i určitými změnami ve svém životě, potom je namístě, aby byl pokřtěn a začleněn do sboru. Je plně prokázáno, že např. desetiletý, nebo dvanáctiletý mladý člověk se může hluboce obrátit. Následná příprava, křest na základě vyznání víry a členství ve sborové rodině a v církvi mají své důležité místo.

- ❖ Ukazuje se, že odmítat křest mladým věřícím je demotivující a může být promeškána pravá chvíle.
- ❖ Zásadně nelze doporučit rozdělení křtu a členství ve sboru. Novozákonní křest je ve skutečnosti i zapojením (vekrtěním) do těla Kristova. Teologicky je nesprávné oddělovat křest a zapojení do viditelné církve (vinný kmen – J

15,1-8; Kristovo tělo – 1K 12,13) a z toho vychází Řád Církve bratrské: **Plnoprávními členy se mohou stát mladí znovuzrození lidé, i když ještě nedosáhli 18 let** (Čl. 5, odst. 2).

- ❖ Pokud pokřtíme a přijmeme do sboru mladé lidi, pak je možné omezit jejich účast na některých členských shromážděních (např. vážný kázeňský případ) do určitého roku. Řád Církve bratrské říká: **Staršovstvo, případně členské shromáždění má právo při některých závažných jednáních omezit účast členů na dospělé starší 18 let...** (Čl. 8, odst. 2).

4. Závěrečná doporučení

Doporučujeme zvážit každý případ mladého katechumena individuálně. U mladých lidí kolem desátého roku života, je třeba slyšet názor rodičů a vedoucích dorostu pro dobré posouzení žádosti o křest. V případě potvrzení znovuzrození ze strany rodičů a při vyznání víry ve staršovstvu, není teologický důvod k odmítání křtu a přijetí členského závazku, který ze křtu vyplývá.

Pokud se nejedná o křest nemluvněte, není vhodné oddělovat křest a sv. večeři Páně. Pokřtěný mladý člověk se má pravidelně zúčastňovat také této druhé svátosti (Sk 20,7), která navazuje na starozákonní hod velikonočního beránka (Ex 12,25-27) a má v sobě jak duchovní, tak vyučovací dimenzi. Některé zkušenosti potvrzují, že křest a zapojení do života církve může být dobrou pomocí pro překonání problémů dospívání. Varujme se přehlížení a podceňování duchovních kroků v životě svých mladých bratří a sester.